

Příběhy našich sousedů

Emanuel Pavlík se narodil 16. ledna v Praze roku 1967. Navštěvoval základní školu v Korunovačnách v Praze, ale ve druhé třídě udělal přijímačky na jazykovou školu, kam také přestoupil. Jeho vysněným povoláním, bylo být důchodcem, protože ti nemusejí nic dělat. V roce 1980 udělal přijímačky na gymnázium pod Štolou. V roce 1990 se dostal na filozofickou fakultu v Praze. Tento rok také nastoupil na svoji první školu v roli učitele, kde vydržel dva roky. Emanuel Pavlík podstoupil povinnou vojenskou službu v roce 1992. Působil u rušené jednotky, rušeného útvaru, rušeného druhu vojsk v rušené republice a v rušené posádce. Po vojně už nechtěl učit, proto se přihlásil na správce sítě v bance. Pan Pavlík se od rodičů odstěhoval v roce 1995, kdy mu bylo osm a dvacet. Ve tři a třiceti si řekl „Ejhle, je třeba začít žít. Kde mi dají nejvíce volna?“ no, a to bylo ve škole. Poté se ve 37 letech oženil a ve 45 měl dítě, syna. A teď? Teď pan učitel učí už na třetí škole a jde si za svým snem stát se důchodcem.